

Sygn. akt II Ca 684/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Ewa Piątkowska-Bidas**

Sędziowie: **SSO Magdalena Bajor-Nadolska**

SSO Teresa Strojnowska (spr.)

Protokolant: st. prot. sąd. Iwona Cierpikowska

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2014 r. w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. B. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 17 marca 2014 r., sygn. I C 812/13

oddala apelację i zasądza od Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz M. B. (1) kwotę 467 (czteryście sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego; nakazuje pobrać od Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Kielcach kwotę 237,50 (dwieście trzydzieści siedem 50/100) złotych tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt II Ca 684/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Kielcach zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. B. (1) kwotę 2200 zł z odsetkami ustawowymi w wysokości 13% w stosunku rocznym od dnia 11 lipca 2013 r. do dnia 17 marca 2014 r. i od dnia 18 marca 2014 r. z każdorazowymi odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty (pkt I), umorzył postępowanie co do kwoty 200 zł (pkt II), w pozostałej części powództwo oddalił (pkt III), oraz orzekł o nieuiszczonych kosztach sądowych (pkt IV i V).

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 6 maja 2013 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd m-ki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność powoda M. B. (1). Sprawcą kolizji była M. D., objęta w dniu zdarzenia obowiązkowym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...) S.A. w W..

Wartość pojazdu w stanie przed powstaniem szkody, tj. przed dniem 6 maja 2013 roku wynosiła 8800 zł. W wycenie uwzględniono m.in.: wyposażenie dodatkowe pojazdu, stan ogumienia, przebieg, uszkodzenia nie związane ze zdarzeniem, ślady wcześniejszych napraw. Pismem z dnia 1 czerwca 2013 roku pozwany poinformował powoda, iż zostało mu przyznane odszkodowanie za uszkodzony pojazd m-ki M. (...) w wysokości 4700 zł, wskazując, że poniesioną przez powoda szkodą jest wartość pojazdu ustalona na kwotę 8600 zł pomniejszona o pozostałości ustalone na kwotę 3900 zł.

W dniu 18 września 2013 roku powód zbył uszkodzony pojazd marki M. (...) za cenę 1900 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy przyjął, że powództwo w części zasługuje na uwzględnienie w świetle art.822 § 1 k.c. Sąd uznał ustaloną przez biegłego A. G. (1) wartość pojazdu za prawidłową, podnosząc, że opinia została sformułowana w sposób rzetelny i profesjonalny. Szkada w pojeździe powoda to szkoda tzw. całkowita, z racji, że koszt naprawy pojazdu (12 .999,93 zł) przekraczał wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień szkody (8800 zł). Sąd przyjął, że należne powodowi odszkodowanie to różnica wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień szkody, tj. 8800 zł oraz wartości odszkodowania dotychczas wypłaconego, tj. 4700 zł i kwoty uzyskanej przez powoda ze sprzedaży uszkodzonego pojazdu, tj. 1900 zł. W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2200 zł (8800 zł – 4700 zł – 1900 zł), oddalając powództwo w pozostałym zakresie, tj. w części ponad 2200 zł jako w tym zakresie wygórowane. Z uwagi, że na rozprawie w dniu 6 listopada 2013 roku powód cofnął pozew co do kwoty 200 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, Sąd Rejonowy na podstawie art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie co do tej kwoty.

O nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd Rejonowy orzekł na mocy art.113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych sprawach cywilnych w zw. z art.100 zd. 1 k.p.c.

Apelację od tego wyroku wniósł pozwany zaskarżając go w części t.j. w punkcie I i IV. Zarzucił:

-obrazę prawa materialnego, a to art. 361 § 1 i 2 k.c. poprzez przyjęcie przez Sąd, iż w granicach normalnych następstw kolizji jaka miała miejsce w dniu 6 maja 2013 r. mieści się również to, iż powód sprzedał wrak pojazdu za kwotę znacznie niższą, aniżeli faktyczna wartość pozostałości pojazdu m-ki M. (...) nr rej. (...) i że zasądzona przez Sąd kwota stanowi faktyczną stratę powoda w związku ze zdarzeniem za które odpowiedzialność ponosi pozwane Towarzystwo,

-obrazę prawa procesowego, a to art. 227 k.p.c. poprzez przeprowadzenie przez Sąd dowodu w postaci opinii biegłego niezgodnie z tezą dowodową przedstawioną przez pozwane Towarzystwo w odpowiedzi na pozew z dnia 23 września 2013 r. , bowiem biegły wyliczył wartość pojazdu powoda przed szkodą , natomiast nie wyliczył tej wartości po szkodzie.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania procesu według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji .

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu , w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenie faktyczne Sądu Rejonowego co do zaistniałego zdarzenia, zakresu uszkodzeń w pojeździe m-ki M. (...) nr (...) oraz jego wartości przed szkodą jako niekwestionowane Sąd Rejonowy przyjmuje za własne.

Zarzuty apelacyjne dotyczące się naruszenia przepisu prawa materialnego (art. 361§i 2 k.c.) jak również prawa procesowego (art. 227 k.p.c) sprowadzają się w istocie do kwestionowania ustalenia Sądu w zakresie wartości uszkodzonego pojazdu (jego pozostałości). Zdaniem skarżącego przyjęta przez Sąd wartość w kwocie 1900 zł,

wynikająca z umowy sprzedaży wraku pojazdu, była rażąco zaniżona, co w konsekwencji rzutowało na wysokość należnego powodowi odszkodowania.

Z uwagi na kwestionowanie przez ubezpieczyciela wartości pozostałości pojazdu i braku dopuszczenia przez Sąd Rejonowy dowodu z opinii biegłego na tę okoliczność (zlecenie obejmowało jedynie ustalenie wartości samochodu na dzień 6 maja 2013 r.), Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe i dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego A. G. na okoliczność ustalenia wartości samochodu osobowego marki M. (...) nr (...) po kolizji drogowej z dnia 6 maja 2013 r. na podstawie dokumentacji zawartej w aktach szkody nr (...).

Zakres uszkodzeń pojazdu biegły ustalił w oparciu o informacje z akt szkody przyjmując uszkodzenia takich elementów jak pokrywa przednia, błotnik przedni prawy, drzwi przednie prawe tylne prawe, lusterko prawe, reflektor prawy, zderzak przedni. Ustalenia kosztów naprawy dokonał na podstawie programu kosztorysowego firmy (...) z cenami części oryginalnych na dzień powstania szkody przy uwzględnieniu technologii naprawy producenta pojazdu. W szacunku kosztów naprawy biegły przyjął stawkę 90/100 zł za roboczogodzinę dla nie autoryzowanych zakładów naprawczych. Ustalił, że koszt naprawy pojazdu wyniósł 13900,13 zł. Ponieważ koszt naprawy pojazdu przewyższył jego wartość rynkową w stanie przeszkodą, biegły wskazał na brak ekonomicznego uzasadnienia naprawy tego pojazdu, przyjmując, że szkoda powstała w pojeździe powoda jest szkodą całkowitą. Wartość pojazdu po szkodzie (pozostałość) biegły ustalił za pomocą systemu eksperckiego (...) Ekspert (...) przy uwzględnieniu kosztów naprawy. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym przy zastosowaniu metody zredukowanego kosztu naprawy wyniosła 1626 zł, a przy zastosowaniu metody stopnia uszkodzenia 1739 zł.

W rezultacie wartość pojazdu uszkodzonego pojazdu biegły ustalił na kwotę 1700 zł. Tymczasem kwota jaką powód faktycznie uzyskał w wyniku sprzedaży wraku pojazdu (1900 zł), jest od wartości tej wyższa. Twierdzenia skarżącego co do tego, że cena pojazdu uszkodzonego została przez powoda zaniżona i nie odzwierciedla jego wartości okazały się zatem nieuprawnione.

Podkreślić też należy, że na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik pozwanego nie starał się podważyć wiarygodności i rzetelności opinii w/w biegłego, nie wnioskował o dalsze uzupełnienie sporządzonej już opinii czy też o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego. Sąd Okręgowy wnioski płynące z przedmiotowej opinii podzielił w całości. Tym samym opinia główna i opinia uzupełniająca sporządzona w niniejszym postępowaniu stanowiły przydatny materiał dowodowy pozwalający ustalić wysokość szkody, która w przypadku tzw. szkody całkowitej pojazdu mechanicznego ustalana jest metodą dyferencyjną jako różnica pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym i wartością pozostałości (wraku pojazdu). W związku z tym ustalone przez Sąd Rejonowy odszkodowanie w wysokości 2200 zł (stanowiące różnicę między kwotą 8800 zł a kwotą 4700 zł i kwotą 1900 zł), nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego.

Z powyższych przyczyn apelację jako niezasadną Sąd Okręgowy oddalił na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika powoda – adw. M. S. w kwocie 450 zł odpowiadającej 75% stawce minimalnej wynikającej z § 6 pkt 3 § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

O nieuiszczonych kosztach sądowych jakie stanowiło wynagrodzenie biegłego za sporządzenie opinii i stawiennictwo na rozprawę apelacyjną w kwocie 737,50 zł Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy uwzględnił wpłaconą z tego tytułu przez pozwanego zaliczkę w kwocie 500 zł i na podstawie w/w przepisów nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Kielcach) kwotę 237,50 zł.

SSO T. Strojnowska SSO E. Piątkowska-Bidas SSO M. Bajor-Nadolska